

# בלבד לעשותו

גליון ה' | חודש אדר תשע"ט | פרק ה' | יו"ל ע"י ארגון לימוד התניא

## מדוע להשקיע כ"כ הרבה זמן בלימוד גמרא שאינו נוגע למעשה?

מאחר שפך עלה ברצונו וחקמתו של הקדוש ברוך הוא, שאם ימען זה כך וזה כך יהיה הפסק כך, הרי כשאדם יודע ומשיג בשכלו פסק זה, כהלכה הערוכה במשנה או גמרא או פוסקים, הרי זה משיג ותופס ומקיף בשכלו רצונו וחקמתו של הקדוש ברוך הוא... והוא יחוד נפלא שאין יחוד כמוהו....

(תניא פ"ה)

ולפי הבנה זו באמת היה די בלימוד שולחן-ערוך בהלכות הצריכות בלבד, אלא שכדי להכיר את מקורות ההלכה, וגם כדי שהלימוד יהי בשלימות, יש להוסיף וללמוד גם גמרא.

אלא שבעל התניא זיע"א מגלה לנו עומק נפלא בענין לימוד התורה - (בזוהר נאמר ד"אורייתא וקוב"ה כולא חד ומבאר ש)התורה היא חכמתו ורצונו של הקב"ה. כלומר, היא איננה רק 'מדריך' ואוסף הוראות כיצד להתנהג כדי להתקשר אל הקב"ה, אלא התורה עצמה כל סברא וסוגיא שבה היא היא חכמתו יתברך, והרי הוא וחכמתו אחד (כמ"ש הרמב"ם "והוא המדע" וכו'), ובעת לימוד התורה חכמתו יתברך נכנסת וחודרת כביכול לתוך שכל האדם. וחכמתו יתברך מתייחדת עמו בתכלית, נמצא שע"י הבנת התורה מתייחד עם הקב"ה!!

ולכן לימוד התורה, גם בענינים שאינם קשורים להלכה למעשה, הוא דבר גדול ונפלא עד מאד, כי על ידי הלימוד מתקשר האדם עם חכמתו יתברך!

וכפי שמאריך לבאר בפרק ה בארוכה שהתקשרות זו היא "יחוד נפלא שאין יחוד כמוהו". (וכפי שיתבאר בשר"ת עבודת ה' מעבר לדרך)

והרי זוהי כל מגמתנו להיות קשורים אליו יתברך, וככל שאדם לומד יותר ומעמיק יותר להבין סוגיא בתורה, כך הוא מתקשר ביתר שאת עם חכמתו יתברך.

ולענין זה אין נפקא-מינה כלל האם הענין נוגע להלכה למעשה או לא, וכן באיזו סוגיא ובאיזה ענין הוא לומד.

ולכן אשרי חלקו של מי שכל שנות הבחורות שלו יושב בישיבה וכן אברך ככולל ועוסק בתורה (מבלי לחשוב אודות פרנסתו בעתיד), שהרי כל חפצנו ומגמתנו היא להתקשר עם הקב"ה, ואין לך קשר גדול יותר מאשר על ידי לימוד התורה.

הסדר הנהוג בעולם הישיבות הוא שצריך ורוב זמן הלימוד הוא בגמרא עם מפרשים, וכן בכוללים שלומדים הלכה, הרי לימוד ההלכה כולל את המפרשים, באופן לימוד זה יתכן אצל בחורים או אברכים שיתעוררו מחשבות וספקות בדבר:

הלא "המעשה הוא העיקר", ומלימוד הגמרא (אפילו בעיון) הרי אי אפשר לדעת איך להתנהג כיהודי הלכה למעשה בחיי היום יום, וכיון שבין כך איני מתכוין להיות למדן מופלג או לכהן בעתיד כמגיד שיעור בישיבה, למה לי אם כן לעסוק זמן רב כל-כך ולהתייגע ביגיעה עצומה כדי להבין את סוגיות הש"ס על בוריין, בשעה שמן הסתם במשך כל ימי חיי כל זה לא יהיה נוגע לי כלל למעשה? וכן הוא גם בלימוד הלכה שבכל מקרה הפסק הלכה למעשה מסור לרבנים.

ובשלמא בדברים שיש לי געשמאק ללמוד אותם, כגון טענות ופירויות בדיני ממונות, שהם סברות השייכים לשכל אנושי, ואני נהנה מהבנת הסברות השונות, הרי אפילו אם אין זה ממש נוגע לי למעשה בפועל, לפחות יש לי מכך געשמאק בלימוד, אבל הרבה פעמים אני שוקד שעות ארוכות ושומע שיעורים ומתייגע כדי להבין ולחזור סוגיות שלמות, דברי ראשונים ואחרונים, בנושאים שכלל אינם קשורים לעולם המושגים וצורת החיים שלי, ובמילא אין לי חיות בהם, וכל כך לצורך מה?

ואכן, במושכל ראשון נדמה שלימוד התורה הוא רק מורה דרך לדעת איך להתנהג במעשה בפועל, אלא שמאחר שהתורה שכתב נכתבה בקיצור, באו המשניות כדי לבאר את ההלכות האמורות בתורה, ואחריהן באה הגמרא כדי לבאר את המשניות, ולבסוף הגיע השולחן-ערוך המציג את המסקנא של הדברים איך להתנהג בפועל.

## דבר המערכת

בהקדמתו לספר התניא כותב המחבר:

"וכולם הן תשובות על שאלות רבות אשר שואלין בעצה... כל אחד לפי ערכו, לשית עצות בנפשם בעבודת ה'... על כן רשמתי כל התשובות על כל השאלות למשמרת לאות... כי בהן ימצא מרגוע לנפשו ועצה נכונה לכל דבר הקשה עליו בעבודת ה'".

בגליון שלפנינו לקטנו כמה ענינים מספר התניא שניתן ללמוד ממנו הוראות בעבודת ה' בחיי היום יום - מתוך פרק ה.

וזאת למודעי:

בכל פרק ופרק מפרקי התניא קדישא ניתן ללמוד נושאים וענינים רבים, ובכל פרק ופרק יש אוצרות על גבי אוצרות של הוראות והדרכות בעבודת ה', וכמובן אין כוונתנו להביא כאן את כל הנקודות המופיעות בכל פרק או תוכן כל הפרק אלא לקחת מתוכו כמה פרטים ולהציגם בתוך הגליון.

אנו תפלה שיקויים במהרה מה שכותב רבינו בעל התניא בסוף ההקדמה "ומחיה חיים יזכנו ויחינו לימים אשר לא ילמדו עוד איש את רעהו וגו' כי כלם ידעו אותי וגו' כי מלאה הארץ דעה את ה' וגו' אמן כן יהי רצון".

ארגון לימוד התניא

הרי כשאדם יודע ומשיג בשכלו פסק זה, כהלכה הערוכה במשנה או גמרא או פוסקים, הרי זה משיג ותופס ומקיף בשכלו רצונו וחכמתו של הקב"ה.

[פניא פק ה']

### שנהיה עוסקים בתורה כדי שתתעצם נשמתנו ב... מקור מוצא התורה

ונראה דכונתו יתברך מעולם היתה שנהיה עוסקים בתורה כדי שתתעצם נשמתנו בעצמות ורוחניות וקדושת מקור מוצא התורה ולכן נתן הקב"ה תורת אמת לישראל במתנה שלא תשתכח מאתנו כדי שתדבק נשמתנו וגופינו ברמ"ח אברים ושס"ה גידין ברמ"ח מצוות עשה ושס"ה לא תעשה שבתורה ואם היו עוסקים בתורה על הכוונה הזאת היו המה מרכבה והיכל לשכינתו יתברך שהיתה השכינה ממש בקרבם כי היכל ה' המה ובקרבם ממש היתה השכינה קובעת דירתה והארץ כולה היתה מאירה מכבודו ובוה יהיה קישור לפמליא של מעלה עם פמליא של מטה והיה המשכן אחד.

[ג"ס אורח חיים סימן מו אות ג]

### משפטי התורה הם רצונו ית'

באם למד היטב כל משפטי התורה ואעפ"כ חושך עצמו מן הדין (וזה דוקא באין הדור צריך לו) ומונע א"ע מלישב ראש תבא עליו ברכה אבל עכ"פ אפילו אם לא ידון לעולם בדיני ממונות בין איש לרעהו ואעפ"כ מחויב להכריח את נפשו לעסוק בכל חלקי התורה וצריך לדרוש ולחקור על דיני התורה אפילו אם לא יהי' הדבר ולא יבוא לעולם כנודע מרז"ל בכך

סורר ומורה ועיר הנידחת וכמה איבעיות בגמ' שלא יארע לעולם והוא מפני שמשפטי התורה הם רצונו ית' שכך הוא רצונו ית' אם יטעון ראובן כך ושמעון כך יהי' הפס"ד כך ונמצא בזה שמוציא ד"ת לאמתו משיג רצונו ית' ונפשו דבקה בחיי החיים א"ס ב"ה וב"ש כידוע להבאים בסוד ד' שרצונו ית' נק' א"ס (דרוש נא ידידי כ"ז בס' התניא נק' בשם ליקוטי אמרים וינעם לנפשך כי מאוד עמקו מחשבותיו) וז"ש בכאן ואלה כו' מוסיף על עשרת הדברות מה עשרת הדברות לא סגי דלא למד כי אין לך אדם בן חורין להיפטר מלימודם דצריך לידע אותם בכל עת וזמן כך המשפטים צריך לידעם וללמדם אפילו לא יהי' דין לעולם רק כדי להשיג רצונו ית' ע"י התורה וז"ש לשון תשי"ם בעל כרחך והבן.

[אגרא דכלה פשט משפטים]

### אור אין סוף ברוך הוא נעלם ונסתר בתוך התורה

ואם אדם רוצה באמת לעסק בתורה, ולידבק נפשו בה' על ידי התורה הקדושה, כי אין אופן אחר שיוזכה להתדבק אל אור אין סוף ברוך הוא וברוך שמו הנעלם מעין כל חי אם לא על ידי התורה הקדושה, שאור אין סוף ברוך הוא נעלם ונסתר בתוך התורה, ואורייתא וקודשא בריך הוא חד, שהוא רצון אין סוף ברוך הוא הנותן התורה ונעלם בתורתו. וכשאדם רוצה להתדבק אליו באמת, אין לו מקום כי אם בעת עוסקו בתורה, שהוא רצון אלקות המתגלה לאדם המחפשו ומבקשו באמת לידבק אליו, כמאמר הקרא, "אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה אז תבין" וגומר. ומי שזוכה לטעום בנפשו חשיקה זו, אהוב וחביב עליו שורה אחת למוד בתורה יותר מכל חיי העולם הזה ומחמדיו, והכל אליו דברי תורה הבל הבלים.

[פדורו של שנת דרוש רביעי]

## שו"ת בעבודת ה'

### איך לומדים תורה לשמה?

בענין לימוד "תורה לשמה" יש כמה וכמה פירושים, הן בנגלה דתורה והן בפנימיות התורה. וכאן בספר התניא פרק ה מבאר בעל התניא זיע"א שתורה לשמה פירושה שהאדם לומד תורה כדי להתקשר לה' ע"י הלימוד.

כלומר, כדי שהלימוד יהי' "תורה לשמה", לא נדרשות כוונות מיוחדות, אלא אך זאת שיהיו לאדם רצון ותשוקה להידבק בה', וכדי להשיג מטרה זו, הוא לומד את התורה הק'. שכן התורה היא חכמתו ורצונו של הקב"ה והוא וחכמתו אחד, ולכן ע"י הלימוד האדם נדבק בו יתברך.

לכאורה עיקר הלימוד הוא להבין את הענין הנלמד ולהתקדם הלאה לענין הבא, ולמה נוגע להתייגע בכל הוה אמינא כדי להבין יותר ויותר לעומק?

כפי שביארנו, ענין לימוד התורה הוא שעל ידו מתאחדים עם הקב"ה, כי התורה היא רצונו וחכמתו ית' והרי הוא וחכמתו אחד. ונמצא שכאשר יהודי מבין בשכלו ענין בתורה, שכלו מתאחד עם התורה, ומאחר שהוא ית' וחכמתו אחד נמצא שהיהודי מתאחד עם הקב"ה.

אמנם גם ביחוד שכלו עם התורה יש כמה דרגות, שכלל שהאדם מבין את הסוגיא טוב יותר, שכלו מתאחד יותר עם אותה סוגיא. כי כשאדם לומד סתם מבלי להתעמק כ"כ, הרי הסברא היא "קנין חיצוני" ואין היא הופכת להיות השכל שלו, ובמילא ההתאחדות שלה עם האדם היא באופן מוגבל. אך ככל שהאדם מתעמק ומבין יותר את הסוגיא, הרי הסברא מתאחדת איתו יותר, ולכן היא גם מובנת אצלו היטב. וככל ששכלו מתאחד יותר עם התורה נמצא שהיחוד שלו עם הקב"ה הוא עמוק יותר.

המשך בעמוד האחרון >>>

### "ותלמוד תורה כנדר כולם" - מודיע:

כשאדם מקיים מצוות, הנה אופן הקיום הוא שהמצוה איננה נכנסת בפנימיותו ואיננה מתאחדת עמו. הדבר דומה לבגדים שאדם לובש, שגם בשעה שהוא מלובש בהם, הבגד רק 'מקיף' עליו ואינו מתאחד אתו, אלא יש לפנינו שני דברים נפרדים - האדם והבגד שעליו. ועד"ז כשאדם מקיים מצוה, יש לפנינו שני דברים נפרדים - האדם והמצוה שהוא מקיים. ולכן, גם המשכת האלקות שנמשכת על האדם ע"י קיום המצוה, היא אור 'מקיף' המאיר על האדם שאינו חודר בו בפנימיותו.

משא"כ כשאדם לומד תורה, הרי הוא מתאחד עם התורה באופן פנימי. הדבר דומה למזון שהאדם אוכל, שנכנס לתוך גופו ונעשה דם ובשר כבשרו. וכן בלימוד ובידיעת התורה, מאחר שהאדם מבין וקולט את הענין בשכלו, הרי שכלו מתאחד עם התורה, ונמצא שהתורה נכנסת בו בפנימיות, ולכן גם המשכת האלקות שעל-ידי לימוד התורה היא אור פנימי.

נמצא שע"י לימוד התורה היחוד של האדם עם אלקות הוא פנימי - הן מצד האור האלוקי שנמשך אור פנימי, והן מצד האדם שהיחוד הוא בפנימיותו. ולכן אמרו ש"תלמוד תורה כנגד כולם".

[אמנם, מבורא בחסידות שלאידך גיסא ישנה מעלה באור ה'מקיף' שע"י המצוות, כיון שאור זה מגיע ממקום נעלה יותר, משא"כ האור הפנימי הנמשך ע"י לימוד התורה הוא אור מוגבל ומצומצם לפי ערך המקבל. ולכן מוסיף בעל התניא זיע"א שכאשר האדם לומד תורה בפיו, הוא מקיים גם את מצות "ודברת בס", ואזי יש לאדם הלומד בנוסף למעלת לימוד התורה, גם את המעלה של קיום המצוות].

ומים – המורים על מדות חסד וגבורה שבעולם האצילות [דהיינו מדות שבעולם הורחני ביותר נעלה], והתורה היא הרי תורתו של הקב"ה [שאינון לאו מכל מידות איהו כלל, למעלה מכל העולמות], היא מה' עצמו! גם הוא אמר פלפול שלם והסביר, שאמנם התורה היא מהקב"ה עצמו, אבל סוף-סוף בכדי לרדת למטה, השתלשלה התורה דרך העולמות והספירות, דהיינו בחינת שמים שהוא [כפירוש המדרש] אש ומים, המורים על עולם האצילות וכו' וכו'. בשני המקומות שמע הפלפול, על אותה השאלה – אבל עם כוונה אחרת לגמרי...

[ע"פ דרכי החסידים]

## הלוואי שברוחניות היה כמו בגשמיות

אחד מגדולי החסידים בדור הקודם, היה הרה"ק ר' אליעזר צ'עצ'ארסקי ע"ה. הוא היה עובד ובעל מדריגה ידוע, גופו היה מלא חלאים וייסורים קשים, עד כדי כך, שהרופאים אסרו עליו לאכול כמעט כל דבר, מלבד פרוסת לחם וחצי כוס חלב ליום.

פעם החליטו אנשי העיר לפעול להטבת מצב בריאותו. הם גייסו כספים ושלחו אותו לעיירת מרפא מסוימת. כעבור חודש חזר ר' לייזער ומראהו רע כבתחילה.

שאל אותו ר' מענדל פוטערפאס: "ר' אליעזר, מה נשמע?" - ענה לו ר' לייזער: "ברוך השם" שאל אותו ר' מענדל: "ברוך השם וואס" [=ברוך השם מה?]. "הא", השיב ר' לייזער, "ברוך השם, הלוואי שברוחניות היה כמו בגשמיות..."

למראה פליאתי הסביר ר' לייזער: "אינך מבין. בגשמיות, אמנם מותר לי לאכול רק מעט מאוד, אבל אותו מעט שאני אוכל, נכנס לתוך-תוכי ב"פנימיות", נעשה דם ובשר כבשרו", "מקשר את הנשמה והגוף" ונותן לי כח וחיות. ואילו ברוחניות - האם אני בטוח שמה שאני לומד ומתפלל נכנס בתוכי בפנימיות, נותן לי חיות וכוח, ונעשה דם ובשר כבשרו?" לפיכך אני מאחל לעצמי שאכן הדברים "יכנסו בפנימיות", יוסיפו לי חיות והתלהבות ויפעלו את פעולתם, "הלוואי שברוחניות היה כמו בגשמיות..."

[ר' מענדל]

## אופן הלימוד של ראש ישיבה...

בפרק ה בתניא מוסבר, כי על היהודי לזכור בעת לימודו, שהתורה הינה חכמתו ורצונו של הקדוש ברוך הוא. המשפיע הנודע הרה"ח ר' שלמה חיים קסלמן ע"ה, תרגם זה למילים מעשיות, אשר מציבות אבן בוחן מעניינת, הממחישה האם מקיים היהודי

המשך בעמוד האחרון <<<

ענה להם בעל התניא: בוולנא לומדים איך יהודי לומד תורה, ואילו במעזריטש לומדים איך שהתורה מלמדת יהודי שהוא יהפוך בעצמו ל"תורה", וכפי שנאמר בפסוק "זאת התורה אדם" - שעל היהודי בעצמו להיות "תורה"; אל לו לאדם להרגיש עצמו ל"יש" בפני עצמו, כזה הלומד ומבין ענייני תורה, אלא עליו להתבטל ולהתאחד לגמרי עם התורה.

[מסיפורי הרב גרינגלס ע"ה]

## החריף הסומא

אחד מחסידיו בעל התניא, חריף גדול היה. בצעירותו היה מפלפל בחריפות, וכאשר היתה לו תמיהה וקושיא בדברי הראשונים, היה מתבטא בחריפות: "לא כדברי זה!"

הנהגה זו של האברך הצעיר לא מצאה חן בעיני אביו, אשר הביא אותו אל הרבי, והתלונן עליו.

התחיל הרבי לשוחח בדברי תורה. בתוך הדברים הקשה על דברי הרא"ש, ואמר החסיד: "לא כדברי הרא"ש". מיד תירץ הרבי את דברי הרא"ש, ואמר: "אם כך הרי זה כן כדברי הרא"ש!" המשיך הרבי והקשה שוב על הרא"ש, והלה התבטא שוב ככפעם הקודמת: "לא כדברי הרא"ש". מיד אחרי כן תירץ הרבי פעם נוספת ואמר: "כן כדברי הרא"ש". כך עשה מספר פעמים.

כאשר סיים, פנה הרבי אל האברך ואמר: - האם חושב אתה שהרא"ש גם נהג כך, והתפלפל לכאן ולכאן עד שהגיע אל מסקנת הדברים? לא כן! הרא"ש כיוון ישר אל האמת ללא הפלפולים. משל למה הדבר דומה? לסומא המחפש את הפתח; ממשמש הוא בקירות הבית, עד אשר מוצא את הפתח. לא כן האדם הפיקח - הוא ניגש הישר אל הפתח, ללא גייעות וחיפושים. כאשר סיים הרבי את דבריו, אמר לו: - דע לך, כאשר אתה אומר "לא כדברי הרא"ש", הרי זה כאילו אמרת "לא כדברי הקב"ה!"

[פניי הכמל]

## "תורה מן השמים"?!?

סיפר הרה"ג ר' שאול בער זיסלין: סיפר לי מישהו אודות שהותו בחג השבועות בעיר שלומדי' לא נמנו על עדת החסידים, ושנה אחרי זה בעיר חסיד. וכך סיפר: בשני המקומות הוא שמע בחג השבועות פלפול. בראשון תוכן הדרשה היה כך: הדרשן שאל מה הפירוש במה שאומרים "תורה מן השמים"? מה זאת אומרת 'מן השמים'? הלא מדובר בשכל עמוק! מדוע מייחסים זאת ל'שמים'? ולאחר פלפול שלם בסוף הסביר מדוע באמת התורה היא מן השמים. בעיר החסידית היה אותו הדבר, כמעט. הדרשן עלה לבימה, ופתח בשאלה: מה הפירוש שאומרים "תורה מן השמים"? שמים הרי זה מלשון אש

בפרק ה בספר התניא מבואר כי מאחר שהתורה היא חכמתו יתברך, הרי על ידי לימוד והבנת התורה מתאחד האדם עם הקב"ה. ומזה מובן איך צ"ל כל הגישה והיחס של האדם ללימוד התורה. לפנינו כמה פנינים יקרים בהם בא ענין זה לידי ביטוי.

## אופן הלימוד של בעל התניא

הס"ק משפולי זי"ע רצה לבחון בעצמו את טבעו ומהותו של הרב בעל התניא, ונסע במיוחד אליו לתהות על קנקנו. כשהגיע לביתו נעמד מאחורי הדלת ושמע איך שהרב למד בבא מציא שנים אוחזין בטלית, זה אומר אני מצאתי וכו' איז דער רצון העליון שיחלוקו, אמר השפאלער זיידע אם כך כבר יודע אני.

[מאמר מרדכי]

## "לומד תורה לשמה!"

מין המגיד הק' ממעזריטש אמר לתלמידו הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין על הרה"ק רבי חייקא מאמדורא: - הנה ישנה מנורה שלמה ונרותיה מלאים שמן ואין חסר בה כי אם להעלות את האור, ראה נא להביאה אלי בכדי להדליקה. ונסע הרה"ק מקארלין ופגשו יושב ולומד בביהמ"ד, ושאלו הרה"ק מקארלין "מה עושה אברך"? וענה הרה"ק רבי חייקא "לומד תורה לשמה!" ושאלו הרה"ק מקארלין - הרי התנא רבי מאיר מכחישו, שאמר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה, והיכן הם הדברים הרבה" שלך? ותיכף הלך מאתו, ורדף אחריו רבי חייקא, וכשראה רבי אהרן שמתקרב אליו התרחק ממנו קמעה, והמשיך רבי חייקא במרוצתו בנסותו להשיג את רבי אהרן, ואח"כ עצר רבי אהרן מללכת, ושאלו רבי חייקא - נו, ובכן מה עושים? ואמר לו הרה"ק מקארלין - בא אתי למעזריטש, וביקש ממנו רבי חייקא שימתין לו שכן יצא מבלי מלבוש העליון... ונסעו יחדיו למעזריטש.

[מאמר מרדכי]

## בין שיטת הלימוד בוילנא למעזריטש

שאלו את בעל התניא: "מה החילוק בין שיטת הלימוד בוילנא ודרך הלימוד במעזריטש"? כידוע, שבתחילה היתה לבעל התניא סברא ללכת ללמוד בוילנא (זאת, הגם שאביו היה תלמיד נסתר של הבעש"ט - אך באותו הזמן היו תלמידי הבעש"ט "נסתרים", ואפילו למשפחה הקרובה לא סיפורו על כך) ולבסוף החליט לנסוע למעזריטש.

# גדולי הצדיקים וספר התניא קדישא

## מלהיב את הלב

הרה"ק בעל השפת אמת מגור זי"ע התבטא בזה"ל: איין ווארט פון הייליקען לקוטי אמרים און לקוטי תורה שיינט און בליצט, עס פלאקערט אויף דיא הארץ.

אגרות קודש מוהרי"ם ח"א עמ' שלד

## איך אפשר להיות א חסידשער יונגרמאן

הרה"ק בעל אמרי אמת מגור זי"ע הי' אומר, שאינו מבין איך אפשר להיות א חסידשער יונגרמאן מבלי לעבור על ספר התניא.

הגאון רבי יצחק פלקסר שליט"א

## למשכן השטריימיל בשביל ספר התניא

הג"מ רבי יחזקאל וידמאן הרב מסיטשעל זצ"ל, וממקורכי הרה"ק בעל אהבת ישראל מוויזניץ זי"ע העיד, ששמע מפ"ק שאמר בזה"ל: מע דארף פארזעצן דעם שטריימיל כדי צו האבין דעם ספר לקוטי אמרים.

ירחון אז נדברו גליון 90

### <<< א חסידשע מעשה - המשך

את התביעה האמורה:

"בעוד שבחכמות חיצוניות ניתן לתפוס את כל מהותה של החכמה, הרי שבתורה - ככל שיהודי לומד בה יותר, כך מבין הוא עוד יותר ועוד יותר עד כמה רחוק הינו מהבנת עצם ועומק העניין, שכן הינה חכמתו ורצונו של הקדוש ברוך הוא! כתוצאה מכך, נעשה הוא שפל רוח ביותר".

ואכן, ר' שלמה חיים, שסלד מפלפוליהם של בעלי הישות, כיבד מאוד את ראש הישיבה, הגאון הרב ברוך שמעון שניאורסאהן זצ"ל [בעל מחבר "ברכת שמעון"]. שכן, ר' ברוך שמעון הצטיין במידת הביטול שאפיינה אותו. כשאמר סברה איתנה שחידש, לא עשה ממנה "עסק". לכל היותר, הבליע חיוך

קטן של הנאה, והנהגה זו נחשבה כבר לשיא

ביטויה החיצוני של התפעלותו.

ר' שלמה חיים האזין לשיעוריו הראשונים של ר' ברוך שמעון בישיבה, ואף סיים לשם כך את תפילתו בשעה מוקדמת בהרבה מהרגיל אצלו. הוא הסביר זאת: "נדהם הנני לראות ראש ישיבה שאומר חידושים נפלאים ללא הבעת תנועות התפעלות כלשהן! חש הנני, כי ר' ברוך שמעון לומד תורה ללא כל תחושת ישות".

היעדר הישות בעת הלימוד, מבטא כאמור את הבנת ייחודיותה של התורה - המהווה חכמתו ורצונו של הקדוש ברוך הוא.

[המשפיע ר' שלמה חיים קסלמן חלק א]

### <<< שו"ת בעבודת ה' - המשך

ויש להבהיר, שלמרות שהבנת סוגיא לעומקה אינה דבר פשוט עבור כל אחד, מכל מקום יכול כל אדם לקחת עכ"פ ענין אחד מכל סוגיא ולהבינו על בורי'. כמו"כ ראוי לציין את דברי בעל התניא זיע"א, שכל אחד צריך להשיג בתורה כפי יכולת השגתו ושורש נפשו למעלה, כלומר כל חד לפום שיעורא דילי, ולכן אל יפול לבו אם התייגע ולא הגיע לעומק שאליו הגיעו חבריו, כי כל אחד נדרש להשיג לפי הכלים שניתנו לו.

עוד יש להבהיר, שהג"ל הוא פרט במצוות ידיעת התורה, אבל ישנו החיוב של "והגית בו יומם ולילה" ומצוות "ודברת בם וכו'" שהם מצוה בפני עצמה.

## התודה והברכה למשתתפים בהוצאת הגליון



לעילוי נשמת  
ר' יצחק אייזיק  
בר נפתלי צבי ע"ה  
נלב"ע ט"ז אייר תשס"ט  
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת  
הרה"ח ר' אהרן  
בן הרה"ח יצחק ע"ה  
נלב"ע כ"ג מרחשון תשס"ג  
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת  
הרבנית הצדקנית  
הענא בת הרה"ח ר' אריה ע"ה  
א"ח הגה"צ גאב"ד לינו שליט"א  
נלב"ע י"א אדר א' דהאי שתא  
ת.נ.צ.ב.ה.

845-582-1705

להערות והקדשות ניתן  
להתקשר למספר  
845-582-1705-1-8

לתועלת הרבים הננו לפרסם מספר  
HOTLINE שבו יש אפשרות לפתוח  
שאלות לנושאים קשים חסורי הבנה  
לפני בעלי הסברה מיוחדים, שרבים  
העידו על תועלת העצומה שראו בקבלת  
תמונה ברורה ובהירה בלימוד התניא!

כל הדבר  
הקשה יביאון...